

Kiezen

EEN BEETJE drempelig betrad het keurige heerschap de moderne tandartsenpraktijk.

'En,' wilde de moderne tandarts zonder plichtplegingen weten.

'En?' probeerde het trillende heerschap tevergeefs te rekken.

'Wat zijn de problemen?' verduidelijkte de snode tandarts royaal.

Waarop het zwetende heerschap even zuchtte.

'Ik kan niet kiezen,' lispelde hij toen.

'Mooi,' vond de opgewekte tandarts. 'Laat eens kijken. De mond ver open graag.'

Het gapende heerschap voldeed aan het verzoek.

'Kiezen, zei u toch?' vervolgde de voortvarende tandarts. En hij peuterde wat met een paar martelwerktuigen tussen het ivoor van het kreunende heerschap.

'Rechts is er niet zo veel aan de hand,' concludeerde hij. 'Uw Beenackers-constructie zit nog redelijk vast. Al moet u daar natuurlijk wel blijven flossen. Er dreigt namelijk enige vervuiling. Een soort van anti-allochtone rot lijkt daar soms de kop op te steken. Past u op, kan gevaarlijk zijn.' En een glunderende tandartsassistente verwerkte zijn opmerkingen in uitbundige software.

'Ik zal flossen,' beloofde het brave heerschap. 'Mag ik nu weg?'

'Hoho,' baste de doortastende tandarts. 'De mond nog even ver open, ja.'

Wat het weerloze heerschap deed.

'Hier in het midden is meer mis,' stelde de tevreden tandarts vast. 'Met name rond uw Scheifskiezen rommelt het nogal. Het solidariteitsglazuur ligt er maar koortsig bij. Als ik eerlijk ben. Daar moet snel wat aan veranderen, anders moet het hele zootje eruit.'

'Erui?' griezde het beteuende heerschap.

'Erui!' grijnsde de calculerende tandarts. 'En dat komt u toch al gauw op een fiks verlies te staan.'

'Verlies voor mij is winst voor u,' rekende het filosoferende heerschap voor.

Hetgeen de beleggende tandarts beaamde.

'Maar we gaan verder,' ging hij verder. 'Mondje open... Jammer, hernaast is alles in orde. Met name de Brouwertandjes houden het nog wel even vol. Solide balansrekening. Hooguit een iets te hoog zuurgehalte. Maar dat spoelen we zo meteen wel weg.'

En de blozende tandartsassistente deed iets blauws in een plastic beker-tje. Hetwelk zij het kokhalzende heerschap overhandigde. Onderwijl bestudeerde de schokschouderende tandarts het beeldscherm en probeerde mooie bedragen bij de verschillende tanden te bedenken.

'Open die mond. Nee maar!' probeerde hij geschokt te klinken. 'Wanneer zijn uw Lavooijvullingen voor het laatst gepolijst?'

'Ee-ie,' pruttelde het tragische heerschap met open mond.

'Lang geleden in ieder geval,' stelde de fluitende tandarts vast. 'Het ligt allemaal nogal opgebroken bij. Maken we meteen even werk van.'

En terwijl hij met allerhande elektrische apparatuur tot in het binnenste van het huilende heerschap doordrong, voer hij vrolijk voort:

'Iedereen weet dat een goed gebit belangrijk is. Maar de meesten weten niet wát een goed gebit precies is. Het is iets waar je zelf voor kiest.' En het roterende staal gierde langs kiezen en vullingen. 'Neem nou zo'n mestvirus hier bij uw Gilliswortels. Dat kan absoluut niet. Of die onaffe oostelijke tangent. Zal ik die nu meteen even doortrekken? Dan krijgt uw Haaghyles ook weer wat meer lucht.' En glimlachend greep de sadistische tandarts naar nog gruwelijker tuig.

'Ik wil niet meer!' hoorde hij het stotterende heerschap tussen twee behandelingen door snikken.

'O, maar u voelt er niets van hoor. Ik zorg wel voor een fikse lokale verdoving. Dan merkt u tot na 4 maart helemaal niks meer. Bent u meteen overal vanaf. Niks meer te kiezen.'

'Als dat zou kunnen,' gaf het berustende heerschap alvast een beetje toe.

'Het kán,' benadrukte de hoofdrekenende tandarts. En keek gelukkig.